

LXVI.

Forslag til Lov

om

Arbejders Forsørgelseskrav efter Ulykkestilfælde.

(Forelagt i Folketinget den 22de Oktober 1891 af Folketingsmændene for Vejle Amts 2den Valgkreds [Berg] og Københavns Amts 4de Valgkreds [Hørup].)

I.

Forsørgelsen.

§ 1.

Enhver her i Riget bosat Person, som ernærer sig af legemligt Arbejde imod Løn, samt enhver med fornævnte ligestillet her i Landet forsørgelsesberettiget Person, som, uden selv at være Arbejdsgiver, ernærer sig ved legemligt Arbejde for egen Regning, har, naar han (eller hun) ved et Ulykkestilfælde — til Lands eller til Vands — kommer saaledes til Skade, at Arbejdsnevnen midlertidig eller vedvarende derved forringes, Krav paa Forsørgelse paa den Maade og i det Omfang, som denne Lov fastsætter, forudsat at Skaden ikke er foranlediget af ham selv med Forsæt eller ved egen særdeles grov Skødesløshed eller under Udøvelse af en ulovlig Handling.

Paa samme Maade og under samme Betingelser have de Personer Forsørgelseskrav, som helt eller for nogen Del forsørgeades af en som Følge af et saadant Ulykkestilfælde omkommen Arbejder.

§ 2.

Den forskudsvisse Udredelse af alle Forsørgelsesbeløb i Henhold til nævnte Lov paahviler det offentlige med Ret for dette til Refusion paa følgende Maade:

1. Forsørgelsesbeløb, udredede til lønede Arbejdere i Anledning af Krav ved Ulykkestilfælde, som ere indtrufne paa den tilstaaedes eller omkomnes Arbejdssted, og som skyldes:
 - a. Jærnbane- eller Dampsporvognsdrift,
 - b. Maskineri med Tilbehør, som drives paa anden Maade end ved Muskelkraft,
 - c. Elevatorer, Kraner og Højsæverker af ethvert Slags,